

Sortirà el 10 i 25 de cada mes

Redacció i Administració:
Passeig del Triomf, 51, 1.er 1.er

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevol que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA)

EDITORIAL

Resposta unànime

El to clar i decidit amb que tota la premsa catalana comarcal ha respost al dilema plantejat pel periòdic forà A. B. C. empena de joia i d'esperança el nostre cor de nacionalistes radicals.

Ni l'ombra d'un dupte, ni la més petita mostra d'esverament; d'una faisó categòrica, serena i ferma tots han escollit aquell «extrangeros» que el gran rotatiu de les terres ermes ens llençà a la faç com una suprema damnació i que els nostres companys han acollit com la suprema aspiració del esperit català deixondit.

Adhuc la premsa comarcal adherida políticament a la Lliga Regionalista s'ha mantingut dins del criteri radical dels periòdics catalans independents deixant de recó i condemnant indirectament la falsa política d'efusió practicada pel directori barceloní.

Avui A. B. C. reula i es treu la careta, arrecona el dilema i afirma que vol Catalunya espanyola i germana.

Aquesta afirmació després de retreure tots els sacrificis que costa Catalunya a Espanya vol dir que estan disposats a continuar sacrificant-se per a la nostra prosperitat i benestar. Francament no creiem que els catalans vulguin tant. Que no s'escarraci l'A. B. C. inútilment. Que guardi els seus articles, els seus dilemes i les seves campanyes per a convencer als rifenys. A nosaltres ja no ens convencerà. No podem ni volem ésser germans seus. La Història, la Geografia, la llengua, les lleis, les costums, el mar i la muntanya diuen que no som ni cosins.

Però si el Destí, Deu, la geografia o l'història ens haguessin criat germans, davant de l'ensorrament del estat espanyol víctima de la seva propia superbia, orgull i ignorància contestariem al A. B. C. amb aquelles assenyades paraules pronunciades per l'Ildefons Suñol en son llit de mort. Preguntat pels que el voltaven si volia rebre als amics contestà: Feu-los passar, que la família Deu la dóna i els amics nosaltres els triem.

La «Joventut Nacionalista Icària» inaugurarà un cicle de conferències històrico-literàries a càrrec de coneguts prestigis catalans, amb una dissertació històrica pel conegut historiador i poeta

En Joan Ruiz Porta

del Consell Directiu de l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana» i arxiver de la Mancomunitat de Catalunya.

Tindrà lloc el dimecres dia 24 a les 10 de la vetlla en el local de l'«Agrupació Excursionista Júpiter». El tema concret serà anunciat oportunament.

La Comissió Organitzadora

Joventut Nacionalista Icària

Estan ja en mans del governador espanyol de Barcelona els estatuts aprovats darrerament i esperem la seva aprovació per a constituir legalment la Joventut i donar els noms del seu Consell Directiu.

La Joventut, però, actúa ja plenament i s'ha posat en relació amb els iniciadors de la Federació d'Entitats Nacionalistes de

Llevant i nombroses Entitats de la Costa per tal d'arribar a una intensa campanya de catalanització del litoral.

Oi més, prepara una tanda de conferències polítiques i literàries que anunciarem avinentment.

Tots els divendres de 9 a 11 tenen lloc reunions de socis de la Joventut al local dels Federals, Marian Aguiló, 27, per tal de mantenir l'escalf patriòtic i recullir iniciatives per a la catalanització del Poble Nou.

Al amic que s'allunya

ICÀRIA NACIONALISTA encara no és del tot una realitat i ja sent la punyent ferida d'una separació forçada. L'aspre lluita per la vida, el crudel destí, arrenca del nostre redós al company tot foc i tot entusiasme, a l'amic tot lleialtat i tot sentiment, al germà qui primer feu de la nostra desil·lusió una amor del nostre atuïment una nova rebrotada.

En Vives i Poblet llençà el primer el crit de revolta que feu néixer entre nosaltres la nova actuació radical ferma i gosarada qui plasmà en l'inquieta aparició del nostre periòdic, fruit de juvenesa ardida i d'idealitat pregona.

Ell canta avui l'enyorança allunyat de la seva obra i de nosaltres els seus companys. Enyorança també sentim nosaltres i ben fonda però el seu esperit batega encara i bategarà sempre en les planes del nostre periòdic i cada volta que la premsa ens dona els fulls encara humíds de la nova ICÀRIA NACIONALISTA ens sembla rebre quelcom de l'entusiasme serè i actiu del nostre amic i company.

Adeussiau ens diu l'amic de terra endins i nosaltres acaronats pel dolç bressolar de la Mar Blava nostra, li tornem la colpido-ra salutació i l'abracem dins la gran llar nostrada que és tota la terra catalana del mar al riu i del pla a la muntanya.

LA REDACCIÓ

Rims de l'hora

Carta de Reis

«A S. M. els Reis:
Fou un jorn que jo lluitava
—anant contra vostres lleis—
per ma terra, que és esclava...
Com sabeu, oh Reis!, jo ara
ja no us faig pas tant la guitza;
i us sé fer la gara-gara
que als meus germans ruboritza.
Us he ajudat varies voltes
en les tasques de govern;
i els meus germans, pocaloltes!,
cregueren que el seu infern
d'oprobri i d'esclavitut
jo reivindicar faria
amb el famós Estatut
nomenat d'Autonomia.

Es veritat que aquest engany a bastament m'ha enriquit,
fins el punt de fè en mig any

cent viatges a Madrid,
i tení un «yacht» principesc
i un «esprit» ben madrileny
i el meu sí catalanesc
menysprear-lo com un reny.

Ara, però, hi ha una «Acció»
que és a mi que em fa la guitza,
i també hi ha una «Unió»
que la meua «Casa» eclipsa.

Amb el bon fi de servir
la glòria que m'han donat,
mantindre i continuar
l'alt prestigi conquistat,
jo us prec, oh Reis!, que havent cura
d'haver-vos alçat l'Hisenda
i a Foment dut ma cultura
salvant sa crisi tremenda,
jo us prec, alts Reis!, el favor
que sempre us agrairia,
de, com infant bon minyó,
portar-me l'Autonomia.

Així el meu poble abnegat
que lluita tan fermament,
en restaria enganyat
i per altra part content;
i el meu prestigi minvat
tornaria a sé esplendent!

En ser atès no s'enganya
aquest humil servidor
de vostre sort i d'Espanya.
Resta a vostres peus, Cambó».

ENCADENAT

Queixes i Millores

En el troç del carrer Taulat, comprès entre els de Luchana i Llacuna, l'acera és dolentíssima, tant, que amb tants de clots com hi ha, un es fa l'efecte al passar-hi, que es passeja per les muntanyes ruses.

Queixa que ens permetem traspassar al Sr. Tinent d'Alcalde i al regidor senyor Trius.

A més a més, en unes cases del mateix carrer, que es troben al costat dels darreres del cinema Ideal es permeten llurs habitants obsequiar als transeunts, llençant-los-hi des del balcó, embolicades amb paper de diari, unes matèries que no anomenem per respecte a la moral.

No es podria cridar l'atenció d'aquests senyors tan amables?...

Es troben ja bastant avençats els treballs preliminars per a portar a cap l'obertura del carrer d'Enna fins al carrer Tòrtellà, la qual millora afavorirà moltíssim els carrers Juncà, Curtidors, etc.,

Dita millora es déu a les gestions fetes per la «Unió de Propietaris i Industrials